

elliottwave.pl

iRek o falach Elliotta

Część 1: Teoria i Ćwiczenia

CZ.1

wydanie 2

poprawione
i uzupełnione

Copyright © Ireneusz Szumiło, Wrocław 2026

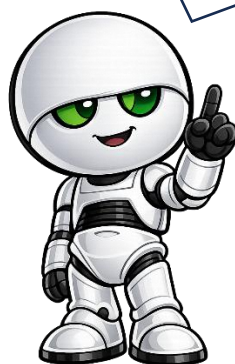
Spis treści

0.	Jak korzystać z serii „iRek o falach Elliotta”	6
0.1	Dlaczego powstała seria „iRek o falach Elliotta”	6
0.2	Jedna ścieżka przez 4 Części serii	7
0.3	Jak pracować z Częścią 1	8
0.4	Czego nauczysz się w Części 1	9
0.5	Dlaczego Część 2 jest naturalnym kolejnym krokiem	9
1.	O co naprawdę chodzi w falach Elliotta	10
1.1	Ciekawe spostrzeżenia R.N. Elliotta	10
1.2	Dwie fazy cyklu: Motywacyjna i Korekcyjna	12
1.3	Fale w falach: to samo na różnych poziomach	15
2.	Jak oznaczać fale, żeby się nie pogubić	17
2.1	Standard zapisu fal	17
2.2	Stopnie fal: po co są i jak je oznaczać	18
2.3	Przykład oznaczania fal na realnym wykresie	23
2.4	Minimum zasad oznaczania fal w praktyce	25
3.	Pięć klocków z których zbudowany jest rynek	26
3.1	Pięć Struktur Fal które musisz umieć rozpoznać	26
3.2	Schemat opisu Struktury Falowej	28
3.3	Jak uczyć się rozpoznawania Struktur na wykresach	28
4.	Fale motywacyjne: Impuls [Impulse]	29
5.	Fale motywacyjne: Diagonalna [Diagonal]	38
5.1	Diagonalna Początkowa [Leading Diagonal]	38
5.2	Diagonalna Końcowa [Ending Diagonal]	45
6.	Fale korekcyjne. Korekty Proste: Zygzak [Zigzag]	52
7.	Fale korekcyjne. Korekty Proste: Płaska [Flat]	60
8.	Fale korekcyjne. Korekty Proste: Trójkąt [Triangle]	67
9.	Fale korekcyjne. Korekty Złożone.	75
9.1	Podwójny Zygzak [Double Zigzag]	75
9.2	Potrójny Zygzak [Triple Zigzag]	81
9.3	Podwójna Trójka [Double Three]	87
9.4	Potrójna Trójka [Triple Three]	93
10.	Klasyfikacja Fal Elliotta	99
11.	Pułapki i wskazówki przy oznaczaniu fal	102

11.1	Punkty ortodoksyjne [Orthodox Points]	102
11.2	Naprzemienność [Alternation]	105
11.3	Scenariusze alternatywne	110
12.	Osobowość fal Elliotta	117
12.1	Emocje tłumu jako narzędzie wpływu „smart money”	117
12.2	Czym jest osobowość fal.....	119
12.3	Osobowość fal w Hossie - faza motywacyjna	121
12.4	Osobowość fal w Hossie - faza korekcyjna	124
12.5	Osobowość fal w Bessie (skrót)	127
13.	Jak emocje zostawiają ślady na wykresach	130
13.1	Ślady emocji w trendzie – co obserwować.....	130
13.2	Ślady emocji w korekcie – co obserwować	133
14.	Emocje – jak nie psuć analizy samemu sobie	137
14.1	Emocje są częścią rynku i częścią Ciebie.....	137
14.2	Pułapki w głowie tradera.....	138
14.3	Jak ograniczać wpływ emocji: prosty zestaw praktyk.....	139
15.	Koncepcja Ramek Struktur Falowych (RSF)	141
15.1	RSF – Twój „Symulator Lotu”	141
15.2	Struktura vs Złożenie: jak nie mieszać stopni.....	144
15.3	Anatomia Ramki: Cena i Czas.....	145
15.4	Kolory RSF: co znaczą i po co są.....	147
15.4.1	Zielona Ramka: kierunek i siła	147
15.4.2	Czerwona Ramka: głębokość oddechu.....	147
15.4.3	Różowa Ramka: gdy struktury się składają	148
15.5	Kontrola stopnia: jak nie rozjechać hierarchii	151
15.5.1	Pudełko w pudełku: czas a stopień	151
15.5.2	Ramka to nie „klatka” na ekstrema	151
15.6	Procedura RSF: 4 kroki od chaosu do scenariusza	154
16.	Trening RSF: jak ćwiczyć, żeby robić postępy	158
16.1.1	Procedura ćwiczeń: 4 kroki	158
16.1.2	Warsztat: jak się przygotować.....	158
16.1.3	Poziomy trudności: plan rozwoju	159
16.1.4	Klucz odpowiedzi: Jak korzystać mądrze	160

16.1.5	Kiedy możesz iść dalej	160
17.	Ćwiczenia: ZADANIA	161
18.	Ćwiczenia: ODPOWIEDZI	178
19.	Co dalej po Części 1 serii	195
19.1	Co już umiesz (i to jest ważniejsze niż myślisz)	195
19.2	Po czym poznasz, że jesteś gotowy na kolejny etap	195
19.3	Dlaczego startujemy od wykresu liniowego	196
19.4	Część 2: narzędzia, targety, realne oznaczanie fal.....	196
19.5	Jak najlepiej przejść z Części 1 do Części 2	197
20.	Spis Rysunków	198
21.	Spis Wykresów	202
22.	Spis Tabel	205
23.	Bibliografia.....	206
24.	Słowniczek pojęć	208

*Cześć. Jestem Eliot i będę
Twoim przewodnikiem w
serii „iRek o falach Elliotta”*

0. Jak korzystać z serii „iRek o falach Elliotta”

0.1 Dlaczego powstała seria „iRek o falach Elliotta”

Teoria fal Elliotta jest jednocześnie prosta w idei i trudna w praktyce. Prosta, bo mówi o tym, że rynek porusza się w powtarzalnych falach wynikających z psychologii tłumu. Trudna, bo próba zastosowania jej na realnym wykresie często kończy się chaosem: zbyt wiele możliwych interpretacji, zbyt dużo „naciągania” oznaczeń do tezy oraz brak metody, która prowadzi krok po kroku od teorii do praktycznego działania.

Ta seria powstała właśnie po to, żeby rozwiązać ten typowy problem: **od pierwszych stron uczyć Elliotta jako narzędzia do samodzielnej analizy rynku**, a nie jako zestawu definicji do zapamiętania. Innymi słowy: nie chodzi o to, żeby „znać teorię”, tylko żeby **umieć ją stosować**.

Ważne założenie dydaktyczne serii jest proste:

- **Najpierw uczysz się rozpoznawać struktury fal i ich logikę** (bez szumu świec i bez presji „gdzie będzie target?”),
- potem uczysz się **przekładać to na realny wykres** i budować z tego praktyczne scenariusze,
- a dopiero na końcu łączysz to z zasadami tradingu: wejścia/wyjścia, stop-loss, prowadzenie pozycji i plan.

To podejście minimalizuje ryzyko „nauki na skrót”, która wygląda efektywnie na filmach, ale nie daje stabilnych rezultatów w samodzielnej analizie.

0.2 Jedna ścieżka przez 4 Części serii

Seria składa się z czterech książek, które tworzą spójną drogę od podstaw do praktyki:

Część 1: Teoria Elliotta + RSF

Uczysz się myślenia falowego, rozpoznawania podstawowych struktur oraz tego, jak struktury łączą się w większe układy. Kluczowym elementem jest symulator RSF fal Elliotta (**Ramki Struktur Falowych**): metoda, która uczy „widzenia” Elliotta w sposób uporządkowany i powtarzalny.

Część 2: Narzędzia pomocnicze

To etap, w którym przenosisz wiedzę z wykresów liniowych na **realne wykresy świecowe**. Tu uczysz się narzędzi, które wspierają poprawność oznaczeń, eliminują część błędów i pozwalają przejść do najważniejszego zastosowania praktycznego: **wyznaczania zasięgów fal i poziomów cenowych (targetów)**.

Część 3: Teoria Elliotta jako system tradingowy

Tu Elliott przestaje być tylko analizą, a zaczyna być elementem procesu decyzyjnego: gdzie szukać wejścia, gdzie bronić się stop-lossem, jak prowadzić pozycję, jak budować scenariusze i jak przygotować plan tradingu.

Część 4: Trading w praktyce (na rynku Bitcoin)

Przykłady realnych transakcji, decyzji i procesu. To etap, który pokazuje, jak teoria działa w warunkach rynkowych – z presją czasu, ryzykiem i zmiennością.

W skrócie: Część 1 uczy „języka rynku”, Część 2 daje narzędzia pomiarowe, Część 3 układa to w proces tradingowy, a Część 4 pokazuje praktykę.

0.3 Jak pracować z Częścią 1

Ta książka jest zbudowana tak, abyś nie musiał „wierzyć autorowi na słowo”. Zamiast tego dostajesz strukturę pracy:

1. **Najpierw rozumienie struktur**

Zaczynamy od podstaw: czym jest impuls, czym jest korekta i jakie są najczęstsze warianty struktur. Uczysz się rozpoznawać je jak „klocki”, z których rynek buduje większe układy.

2. **Potem składanie struktur w większe całości**

Same definicje niewiele dają, jeśli nie umiesz rozpoznawać złożzeń: korekt prostych i złożonych, sekwencji struktur, przejść pomiędzy fazami rynku.

3. **Symulator RSF ćwiczenia rozpoznawania i oznaczania fal**

RSF działa jak „rama” i „szkielet” dla oznaczeń. Zamiast rzucać etykiety fal w ciemno, uczysz się:

- najpierw jak zidentyfikować **strukturę**,
- dopiero potem jak przypisać jej miejsce w większej całości.

4. **Ćwiczenia jako test kompetencji, nie dodatek**

W Części 1 ćwiczenia nie są „na końcu, jeśli starczy czasu”. Są po to, żebyś zweryfikował, czy naprawdę umiesz rozpoznawać struktury – zanim przejdziesz do świec, targetów i decyzji tradingowych.

Uwaga praktyczna:

jeżeli czytasz bez wykonywania ćwiczeń, bardzo łatwo wpaść w złudzenie zrozumienia. Elliott jest teorią, która „wygląda na zrozumiałą” – dopóki nie spróbujesz samodzielnie oznaczyć wykresu.

1. O co naprawdę chodzi w falach Elliotta

1.1 Ciekawe spostrzeżenia R.N. Elliotta

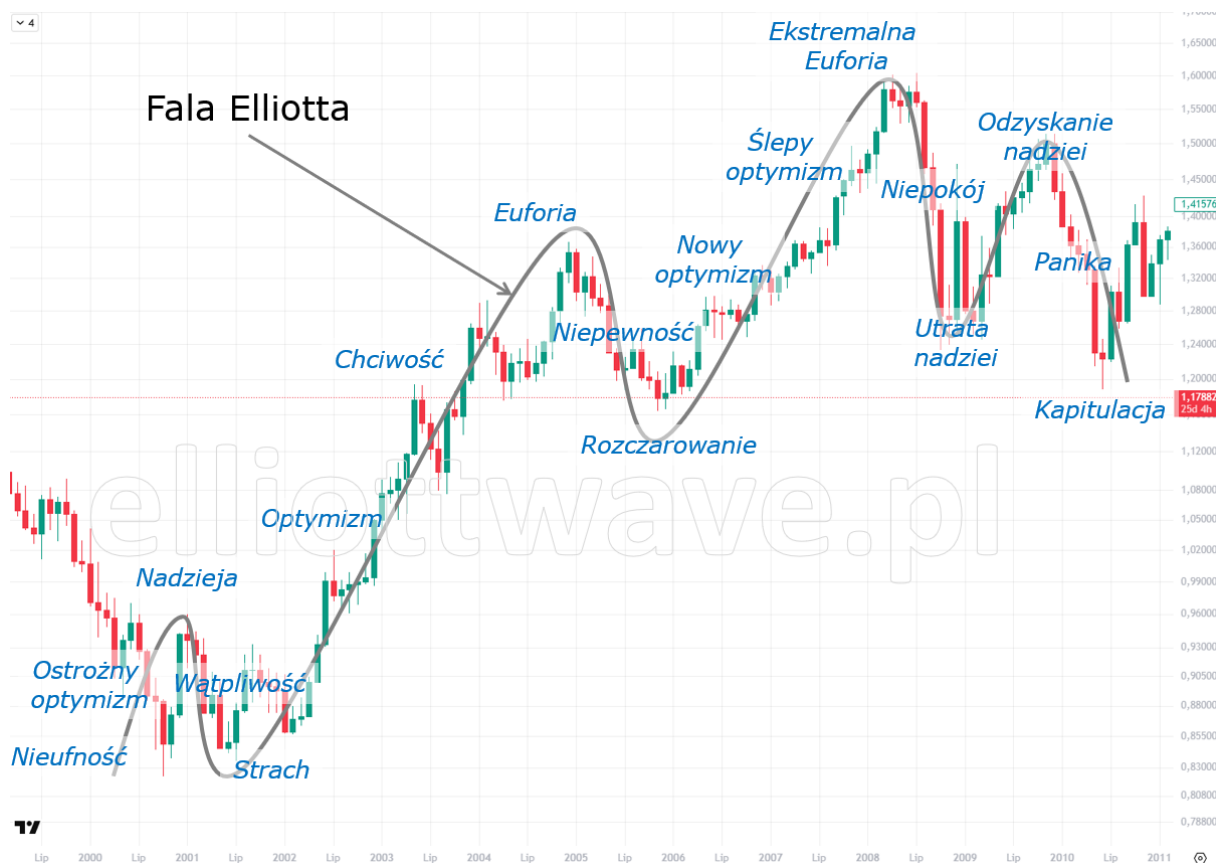
Rynek można traktować jak arenę, na której w każdej chwili spotykają się tysiące (albo miliony) małych decyzji: jedni kupują, bo wierzą w dalszy wzrost, inni sprzedają, bo chcą „uciec” przed stratą lub po prostu zrealizować zysk. Gdy przeważa optymizm i chciwość, rośnie gotowość do kupowania „drożej niż wczoraj”, a cena zwykle pnie się w górę. Gdy dominuje strach i pesymizm, uczestnicy wolą sprzedawać „byle szybciej”, co spycha cenę w dół. Te emocje rzadko zmieniają się skokowo — raczej falują: euforia narasta i słabnie, niepewność przechodzi w panikę, a potem ustępuje uldze i nadziei.

Rysunek 1.1 – Wykres ceny

Na pierwszy rzut oka te wahania mogą wyglądać jak chaos, bo rynek często porusza się zrywami, robi zwroty i myli oczekiwania. Ralph N. Elliott zauważył jednak, że w tym „pozornym bałaganie” da się dostrzec powtarzalne układy ruchu ceny. Nazwał je falami, ponieważ przypominają cykliczny rytm: ruch w jednym kierunku jest przerywany cofnięciem, a potem znów pojawia się kolejny ruch. Kluczowa myśl Elliotta jest prosta:

skoro w podobnych sytuacjach tłum reaguje podobnie, to na wykresie będą pojawiały się podobne struktury. W tym sensie fala Elliotta jest nie tyle „magicznym wzorem”, co wizualnym zapisem zbiorowej psychologii rynku — śladem po tym, jak emocje uczestników przechylały szalę raz na stronę popytu, raz na stronę podaży.

Rysunek 1.2 – Fala Elliotta na wykresie ceny

Kluczowym założeniem jest to, że psychologia tłumu pozostaje względnie stała nawet w skali dekad. Z tego powodu podobne wzorce zachowania i układów cenowych można dostrzec zarówno na dawnych rynkach towarowych, jak i na współczesnych rynkach akcji czy kryptowalut.

Jeśli potrafimy rozpoznać, w którym miejscu „cyklu emocji” znajduje się rynek, łatwiej jest budować realistyczne scenariusze dalszego przebiegu ceny – nie jako pewne prognozy, lecz jako bardziej lub mniej prawdopodobne warianty rozwoju sytuacji.

Elliott poczynił tu jeszcze dwie ważne obserwacje. Zauważył, że cykl emocjonalny rynku:

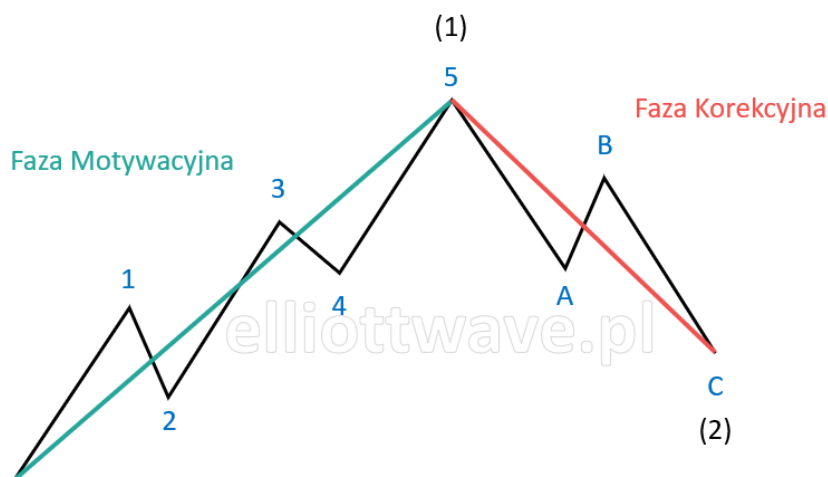
- składa się z dwóch faz: **motywacyjnej** (gdy dominuje ruch w głównym kierunku) oraz **korekcyjnej** (gdy następuje cofnięcie i „porządkowanie” wcześniejszego ruchu),
- ma charakter **fraktalny i powtarzalny** – mniejsze cykle pojawiają się jeden po drugim i łączą się w większe cykle, dzięki czemu podobne układy mogą występować na różnych interwałach czasowych.

1.2 Dwie fazy cyklu: Motywacyjna i Korekcyjna

Podstawowym odkryciem Elliotta nie jest sama obserwacja, że cena „faluje”, lecz to, że rynek porusza się w powtarzalnym rytmie strukturalnym: **pięć fal w kierunku trendu głównego**, po których następują **trzy fale korekty**. Układ **5 + 3** tworzy pełny **Cykl Elliotta** złożony łącznie z 8 fal.

Elliott uporządkował ten ruch w dwie fazy:

- **Faza motywacyjna (napędzająca)** – składa się z 5 fal (1–2–3–4–5).
- **Faza korekcyjna (korygująca)** – składa się z 3 fal (A–B–C).

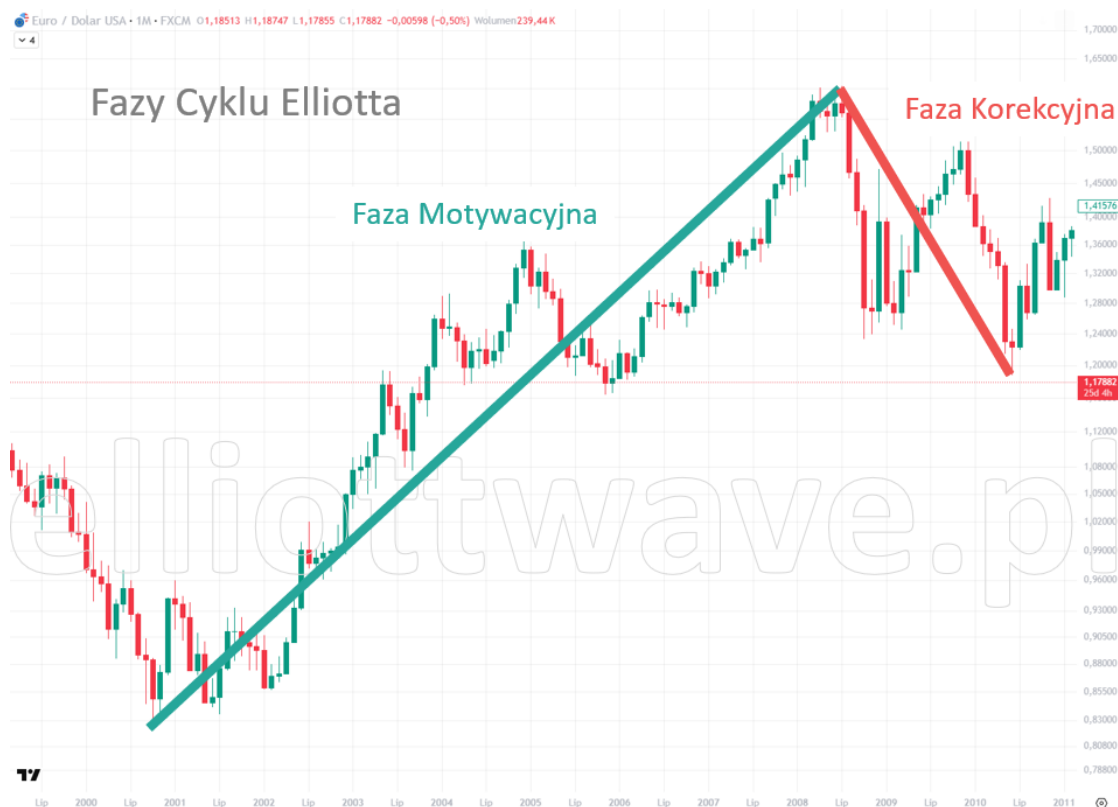
Rysunek 1.3 - Faza motywacyjna i faza korekcyjna w cyklu 5-3

Zwróć uwagę na praktyczność tej obserwacji Elliotta. Ustalenie obecnego miejsca rynku w emocjonalnym Cyklu Elliotta często pozwala podejmować lepsze decyzje handlowe. Jeśli na przykład rynek zrealizował rozwiniętą strukturę pięciofalową, rośnie prawdopodobieństwo przejścia do fazy korekty A–B–C (i odwrotnie).

Poniższe wykresy pokazują, w jaki sposób realny wykres rynkowy można rozbić na fazy (motywacyjną i korekcyjną) oraz fale Elliotta (impuls i korektę).

Wykres 1.1 - EURUSD 1M – Wykres ceny

Wykres 1.2 - EURUSD 1M - Fazy Motywacyjna i Korekcyjna

2. Jak oznaczać fale, żeby się nie pogubić

2.1 Standard zapisu fal

Teoria fal Elliotta jest przede wszystkim językiem opisu struktury rynku. Żeby ten opis był jednoznaczny (dla Ciebie, dla czytelnika i do porównywania analiz), potrzebujesz standardu notacji.

W praktyce zapis składa się z dwóch „światów”:

- **Notacja struktur** – czyli oznaczenia przebiegu fal: 1–2–3–4–5 w fazie motywacyjnej oraz A–B–C w fazie korekcyjnej.
- **Notacja stopni (hierarchii)** – czyli sposób pokazania, które fale są większe, a które mniejsze (np. kółko / nawias / goły znak, duże/małe litery itp.).

Jeśli te dwa światy mieszasz bez reguły (jest to jeden z najczęstszych błędów!!!), oznaczenia przestają być czytelne i szybko pojawia się błąd: mikrostrukturą próbujesz opisać ruch wyższego rzędu albo odwrotnie.

Zasada kluczowa (techniczna, ale krytyczna):

Etykietę (oznaczenie fali) stawia się **na końcu fali**, czyli w punkcie, który uznajesz za zakończenie danego ruchu. W praktyce to oznacza, że oznaczenie nie opisuje „odcinka”, tylko **rezultat zakońzonego ruchu**.

Uwaga: w dalszej części książki doprecyzujemy, że „koniec fali” nie zawsze pokrywa się z ekstremum High/Low (pojęcie punktu ortodoksyjnego). Na tym etapie wystarczy, że pamiętasz: **etykieta zawsze odnosi się do zakońzonego ruchu**.

Dobra praktyka zapisu:

- Oznaczenia mają być **czytelne i konsekwentne**.
- W obrębie jednego wykresu nie mieszaj „systemów” bez potrzeby.
- Jeśli w jednym miejscu dopuszczasz kilka wariantów, zapisuj je jako **oddzielne scenariusze**, zamiast budować „wielopiętrowe” oznaczenia na jednym rysunku.

2.2 Stopnie fal: po co są i jak je oznaczać

Rynek jest fraktalny: większe fale składają się z mniejszych fal. Żeby nie mieszać „wielkości” ruchów, wprowadza się stopnie fal.

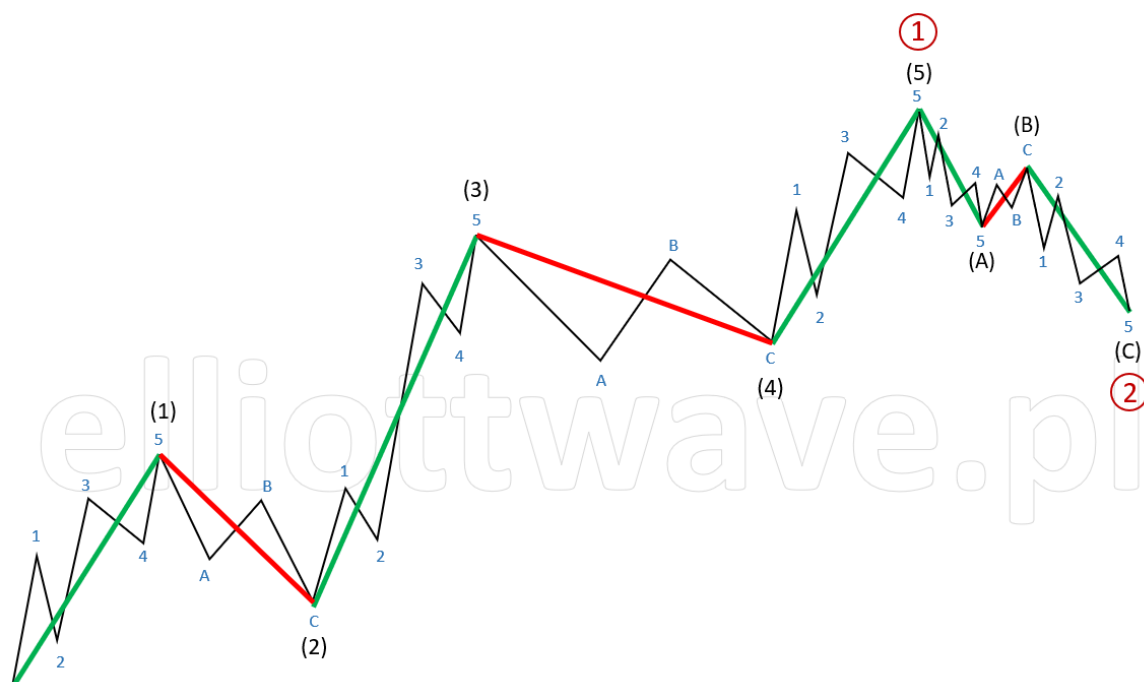
Stopień fali mówi, na jakim poziomie „przybliżenia” pracujesz. To jest niezbędne, bo w przeciwnym razie łatwo popełnić błąd typu: próbujesz opisać ruch długoterminowy etykietami z mikrostruktury albo odwrotnie.

Zasada nadrzędna

W jednej analizie (na jednym wykresie) powinieneś jasno wskazać:

- stopień fali, którą traktujesz jako „główną” dla tej analizy (np. Pośredni),
- oraz ewentualnie stopień wyższy (dla kontekstu np. Główny) i niższy (dla doprecyzowania np. Minor).

Nie chodzi o to, żeby wypełniać wykres etykietami, tylko żeby zachować porządek hierarchii.

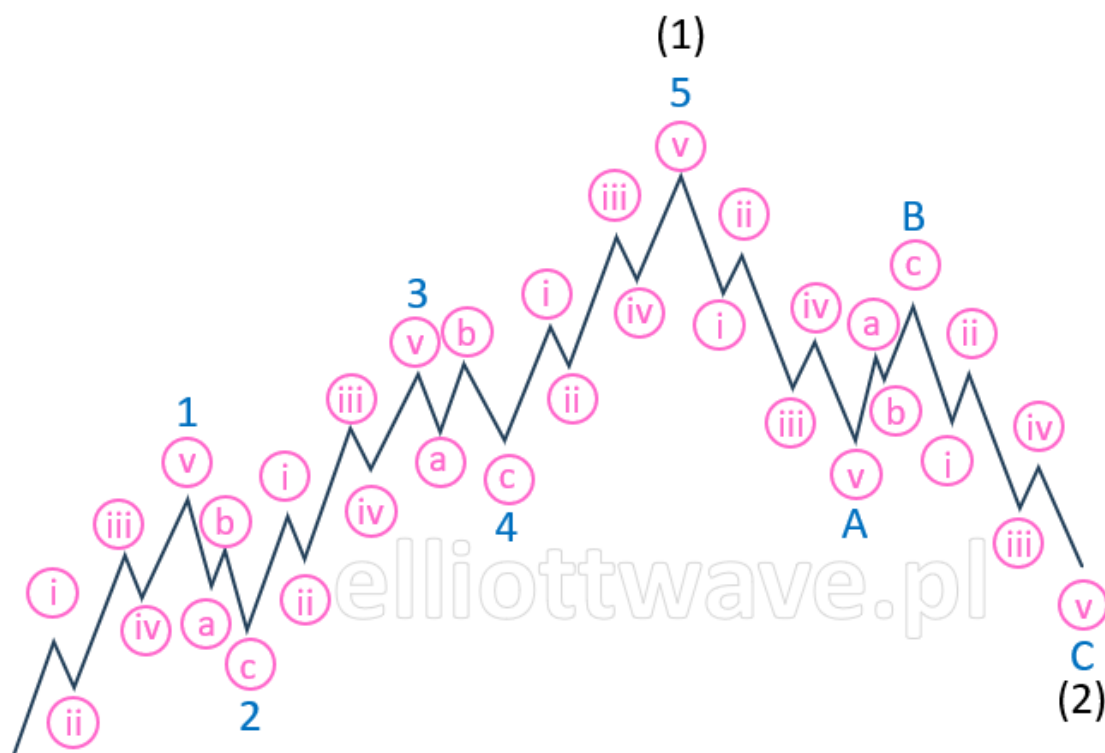

Rysunek 2.1 - Przykład hierarchii stopni fal

Ważne: nie musisz używać wielu stopni naraz. Zwykle wystarczą **2-3 stopnie**, żeby zachować porządek.

		Trójkąt			Kombinacje Potrójne	
Stopień fal		Impuls i Diagonalna	Zygzak i Płaska		K.Podwójne	
Triada	Wielki supercykl	I II III IV V	a b c	d e	w x y	x z
	Supercykl	(I) (II) (III) (IV) (V)	(a) (b) (c)	(d) (e)	(w) (x) (y)	(x) (z)
	Cykl	I II III IV V	a b c	d e	w x y	x z
Triada	Główny	① ② ③ ④ ⑤	A B C	D E	W X Y	X Z
	Pośredni	(1) (2) (3) (4) (5)	(A) (B) (C)	(D) (E)	(W) (X) (Y)	(X) (Z)
	Minor	1 2 3 4 5	A B C	D E	W X Y	X Z
Triada	Minuta	i ii iii iv v	a b c	d e	w x y	x z
	Minuette	(i) (ii) (iii) (iv) (v)	(a) (b) (c)	(d) (e)	(w) (x) (y)	(x) (z)
	Subminuette	i ii iii iv v	a b c	d e	w x y	x z
Triada	Mikro	① ② ③ ④ ⑤	A B C	D E	W X Y	X Z
	Submikro	(1) (2) (3) (4) (5)	(A) (B) (C)	(D) (E)	(W) (X) (Y)	(X) (Z)
	Minuskuła	1 2 3 4 5	A B C	D E	W X Y	X Z

Tabela 2.2 - Tabela stopni fal (standard zgodny z TradingView, kolory dowolne)

Rysunek 2.3 - Przykład oznaczania fal zgodnie z TradingView

2.3 Przykład oznaczania fal na realnym wykresie

Poniższy przykład na BTCUSD nie ma „udowadniać”, że Elliott działa zawsze. Jego zadaniem jest pokazanie, jak w praktyce utrzymać porządek hierarchii: najpierw określić stopień główny analizy (np. Pośredni), potem zaznaczyć kontekst stopnia wyższego (np. Główny), a dopiero na końcu schodzić do podfal (np. Minor). Dzięki temu oznaczenia są czytelne i porównywalne — nawet jeśli w danym miejscu rynku rozważasz więcej niż jeden scenariusz. W praktyce taki porządek działa jak „filtr”: ogranicza liczbę przypadkowych interpretacji i zmusza do spójności między interwałami. Dodatkowo ułatwia komunikację (np. w notatkach lub analizach dla innych), bo od razu wiadomo, o jakim stopniu i jakim fragmencie struktury mówisz.

Wykres 2.1 – BTCUSD 1M. Przykład oznaczenia Impulsu. Fala Cykl I

W analizie falowej często nie wystarczy napisać „fala 5”, bo na wykresie równocześnie istnieje wiele „piątek” różnych stopni. Dlatego w tej książce stosuję praktyczny skrót myślowy, który nazywam **adresem fali**: zapis pokazujący *gdzie dokładnie znajduje się dana fala w hierarchii stopni*.

Adres fali odpowiada na pytanie:

„Która fala (jakiego stopnia) jest częścią której fali wyższego stopnia?”

Ten sam adres można zapisać kilkoma równoważnymi sposobami (od najbardziej opisowego do najbardziej skrótowego). Przykład:

- **(a)** *fala Minor 4 w fali Pośredniej (1) w fali Głównej ③ w fali Cykl I*
- **(b)** *Minor 4 w Pośredniej (1) w Głównej ③ w Cykl I*
- **(c)** *4 w (1) w ③ w I*
- **(d)** *4 of (1) of ③ of I*

W całej serii będę najczęściej używał formy **(c) lub (d)**, bo są krótkie i dobrze działają na wykresach oraz w notatkach. Forma **(a)/(b)** jest przydatna, gdy tłumaczy się coś „opisowo” (np. w komentarzu do wykresu, albo gdy ktoś dopiero uczy się stopni).

Wykres 2.2 – BTCUSD 1M. Standard wskazania konkretnej fali: 4 of (1) of ③ of I

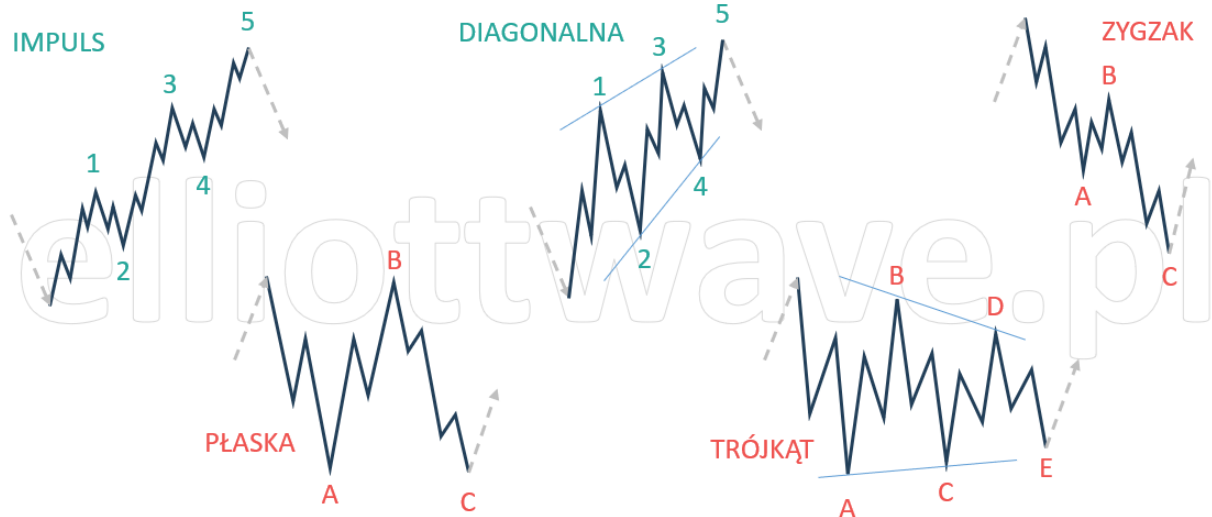
3. Pięć klocków z których zbudowany jest rynek

3.1 Pięć Struktur Fal które musisz umieć rozpoznać

Struktura falowa to **powtarzalny wzorzec ruchu ceny** z określoną liczbą fal i typowym kształtem. W praktyce rynek najczęściej układa się w **Struktury 5-falowe (impulsowe)** albo **3-falowe (korekcyjne)** – i to na różnych interwałach.

Teoria fal Elliotta opiera się na pięciu bazowych wzorcach struktur falowych. To one są „alfabetem” analizy falowej – z nich rynek buduje bardziej złożone układy. Zrozumienie tych wzorców pozwala porządkować wykres, rozpoznawać powtarzalne schematy i budować sensowne scenariusze dalszego przebiegu ceny. Bez znajomości podstawowych struktur analiza falowa szybko zamienia się w przypadkowe etykietowanie.

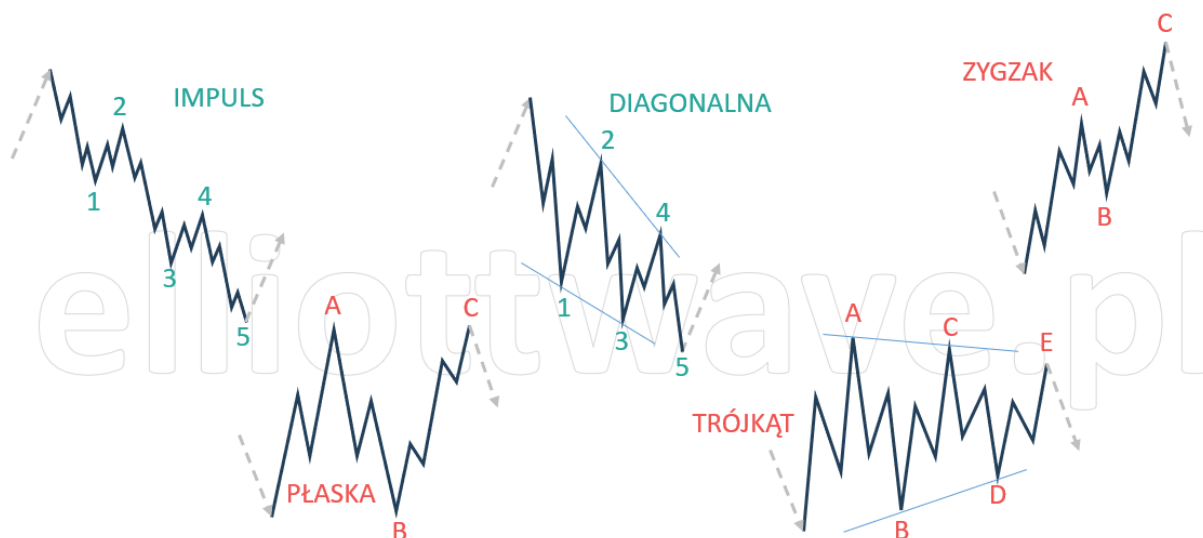
Pięć bazowych wzorców struktur falowych

Rysunek 3.1 – Pięć bazowych wzorców fal Elliotta na rynku byka.

1. **Impuls:** Najbardziej klasyczny przykład **pięciofalowej struktury**. Składa się z trzech fal motywacyjnych (1, 3, 5) i dwóch fal korekcyjnych (2, 4), poruszając się zgodnie z głównym trendem.
2. **Diagonalna:** Może występować jako struktura **początkowa** lub **końcowa**. W diagonalnej fali zachodzą na siebie, co odróżnia ją od impulsu.

3. **Zygzak**: Korekta o charakterze **trójfalowym** (A-B-C). Jest stroma i wyraźnie porusza się przeciwnie do głównego trendu.
4. **Płaska**: Korekta o zbalansowanym i bardziej **płaskim kształcie** (A-B-C). Fale A i C mają zbliżoną długość.
5. **Trójkąt**: Formacja **pięciofalowa** (A-B-C-D-E), która zwykle występuje przed ostatecznym ruchem w cyklu.

Rysunek 3.2 - Pięć bazowych wzorców fal Elliotta na rynku niedźwiedzia.

Każdy z tych wzorców jest podstawowym elementem bardziej złożonych struktur rynkowych. Można je zaobserwować na wykresach zarówno krótkoterminowych, jak i długoterminowych.

Czasami do tych wzorców dodawany jest jeszcze **wzorec „kombinacji”** (czyli korekty złożonej). Warto jednak zauważyć, że „kombinacje” nie są odrębnym samodzielny wzorcem — są złożeniem kilku z tych pięciu podstawowych form.

W praktyce właśnie temu służą korekty złożone: w rozdziałach o kombinacjach uczysz się, jak składać korekty z tych samych pięciu klocków w uporządkowany sposób.

Każdy z tych podstawowych wzorców ma cechy, które odróżniają go od pozostałych. Zrozumienie tych różnic pozwala analizować rynek bardziej metodycznie i ograniczać przypadkowe „dopasowywanie” oznaczeń do tezy. W praktyce znajomość wzorców jest fundamentem budowania spójnych analiz i scenariuszy — a dopiero na tej bazie można przechodzić do decyzji tradingowych.

3.2 Schemat opisu Struktury Falowej

W kolejnych rozdziałach każdą Strukturę Bazową opisuję według tego samego schematu. Dzięki temu wiesz, czego szukać i jak porównywać te wzorce między sobą. Aby skutecznie stosować teorię fal Elliotta w praktyce, zwracaj uwagę na pięć kluczowych aspektów każdej Struktury:

- **Schemat, formuła i budowa wewnętrzna** – z jakich fal składa się wzorec i jaka jest jego „formuła” (np. 5–3–5 lub 3–3–3–3–3).
- **Reguły (z ilustracjami)** – warunki, które muszą być spełnione, aby oznaczenie było poprawne (np. w impulsie fala 3 nie może być najkrótsza).
- **Wskazówki (cechy charakterystyczne)** – typowe elementy wyglądu i zachowania ceny, które ułatwiają rozpoznanie wzorca (np. zachodzenie fal w diagonalnej).
- **Umiejscowienie w cyklu rynkowym** – gdzie najczęściej pojawia się dany wzorec (np. trójkąty często występują przed ruchem kończącym).
- **Powiązania z poziomami Fibonacciego** – najczęstsze proporcje i zależności, które pomagają ocenić „typowość” układu (np. relacje długości fal w impulsie).

3.3 Jak uczyć się rozpoznawania Struktur na wykresach

Opanowanie Struktur wymaga systematycznego podejścia w dwóch etapach:

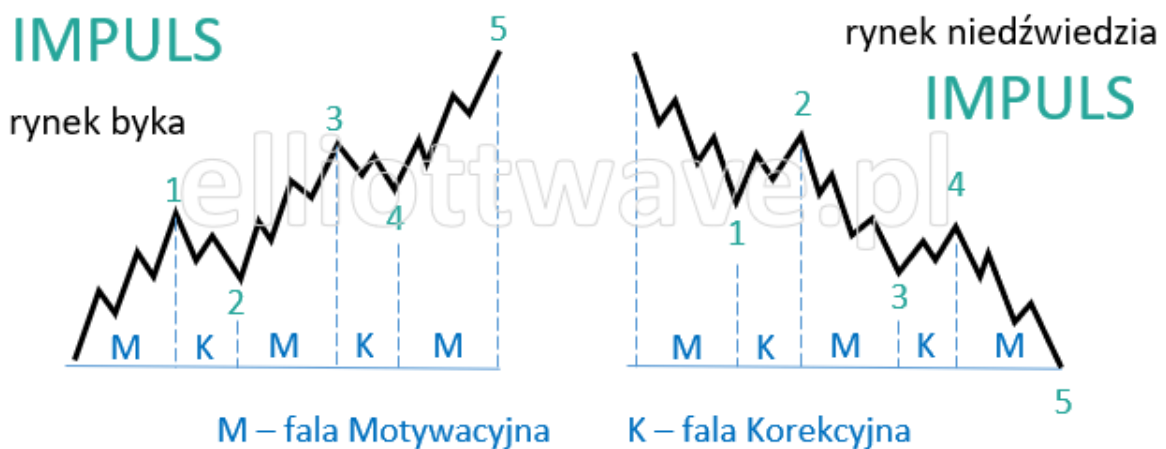
1. **Praca z wykresami liniowymi** – na początku warto skupić się na rozpoznawaniu i oznaczaniu struktur na specjalnie przygotowanych wykresach liniowych. W tym celu można wykorzystać koncepcję RSF (Ramki Struktur Falowych), którą opisuję w tej książce.
2. **Praca na rzeczywistych wykresach** – po opanowaniu schematów rozpoznawania i oznaczania Struktur, należy przenieść umiejętności na realny wykres. To kluczowy krok, który wymaga czasu i praktyki.

Dwie reguły, które realnie przyspieszają naukę: rozpoznawaj najpierw **rodzaj struktury** (impuls/diagonalna/typ korekty), a dopiero potem dodawaj etykiety stopni. Jeśli masz dwie sensowne interpretacje, zapisuj je jako warianty (A/B), zamiast mieszać oznaczenia na jednym wykresie.

4. Fale motywacyjne: Impuls [Impulse]

Wzorzec impulsu to najbardziej podstawowy i jednocześnie najczęściej występujący rodzaj fali w teorii fal Elliotta. Charakteryzuje się silnym, dynamicznym ruchem w kierunku głównego trendu i składa się z **pięciu fal**: trzech fal motywacyjnych (1, 3, 5) oraz dwóch fal korekcyjnych (2, 4). Jest to najważniejsza struktura, stanowiąca fundament bardziej złożonych formacji falowych.

Schemat i formuła falowa

Rysunek 4.1 – Impuls, schemat i formuła falowa

Impuls rozwija się zgodnie z kierunkiem głównego trendu. Składa się z pięciu fal, z czego trzy są falami **motywacyjnymi** (1, 3 i 5; nazywane też „akcyjnymi”), a dwie są falami **korekcyjnymi** (2 i 4; nazywane też „reakcyjnymi”). Charakterystyczną cechą impulsu jest wyraźna dynamika fal motywacyjnych, z których fala 3 najczęściej wyróżnia się jako najsilniejsza.

Formuła falowa impulsu to **5-3-5-3-5**: fale 1, 3 i 5 mają strukturę pięciofalową, a fale 2 i 4 – strukturę trójfalową. Dla podkreślenia tej naprzemienności można też zapisać impuls jako **M-K-M-K-M** (Motywacyjna–Korekcyjna–Motywacyjna–Korekcyjna–Motywacyjna).

Budowa wewnętrzna

Każda z pięciu fal impulsu może przybierać określone formy, co ilustruje poniższa tabela:

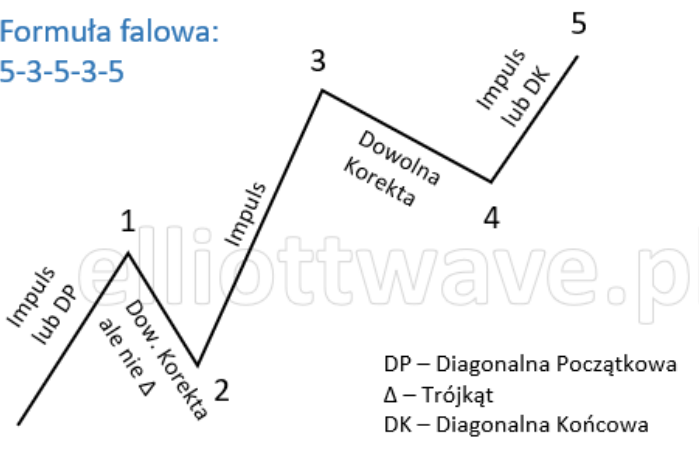
<p>Formuła falowa: 5-3-5-3-5</p> <p>DP – Diagonalna Początkowa Δ – Trójkąt DK – Diagonalna Końcowa</p>	<p>PODFALE:</p> <p>1 => Impuls, Diagonalna Początkowa 2 => Zygzak, Podwójny i Potrójny Zygzak, Płaska, Podwójna i Potrójna Trójka 3 => Impuls 4 => Zygzak, Podwójny i Potrójny Zygzak, Płaska, Podwójna i Potrójna Trójka, Trójkąt 5 => Impuls, Diagonalna Końcowa</p>
--	---

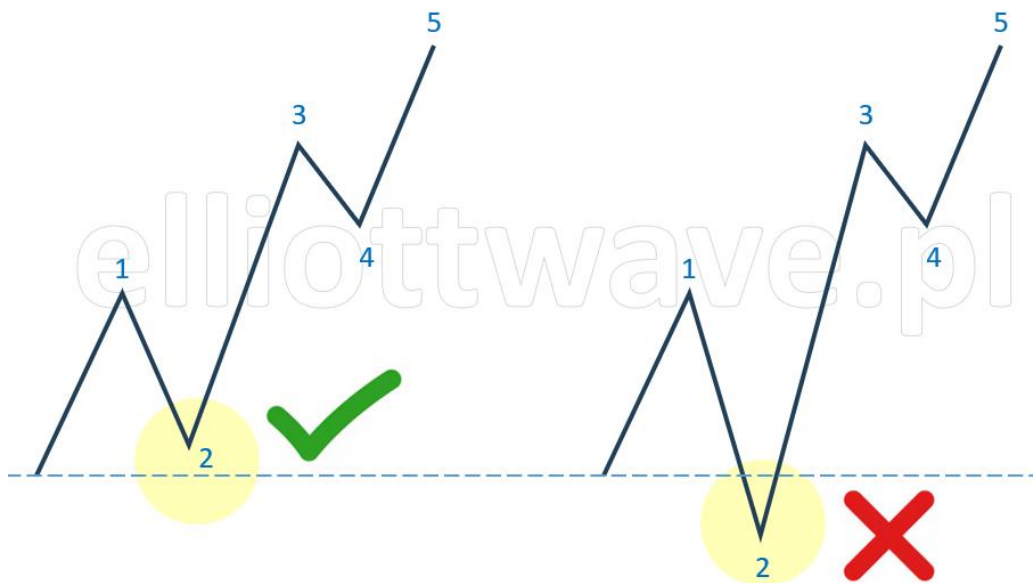
Tabela 4.1 – Impuls, struktura wewnętrzna

Najważniejsze Reguły

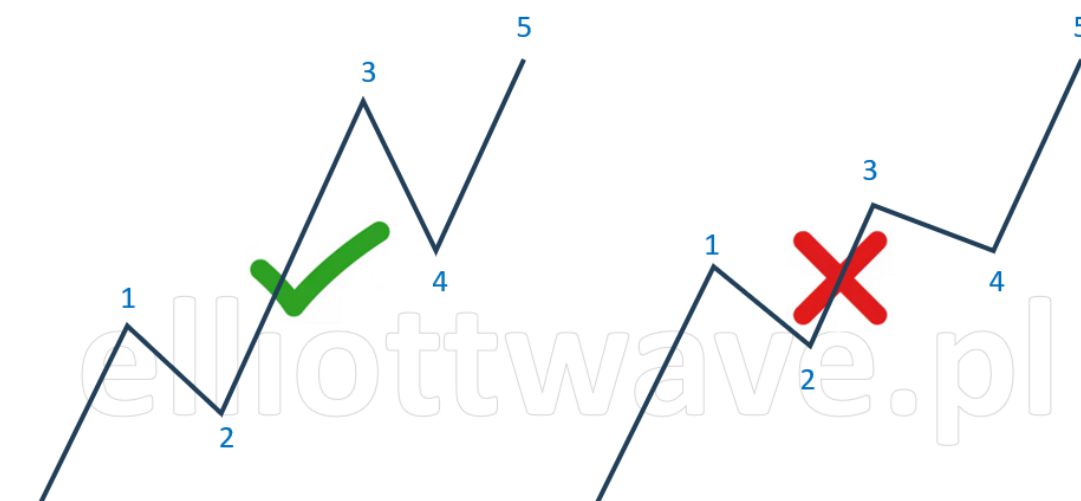
Każdy impuls musi spełniać ściśle określone zasady, które ułatwiają jego identyfikację:

1. **Fala 2** nigdy nie cofa się o więcej niż 100% długości fali 1.
2. **Fala 3** zawsze wychodzi poza koniec fali 1 i nie może być najkrótsza spośród fal 1, 3 i 5. Zazwyczaj jest najdłuższa i najsilniejsza.
3. **Fala 3** musi mieć strukturę impulsu (nie może być diagonalną).
4. **Fala 4** nie może zachodzić na obszar cenowy fali 1.

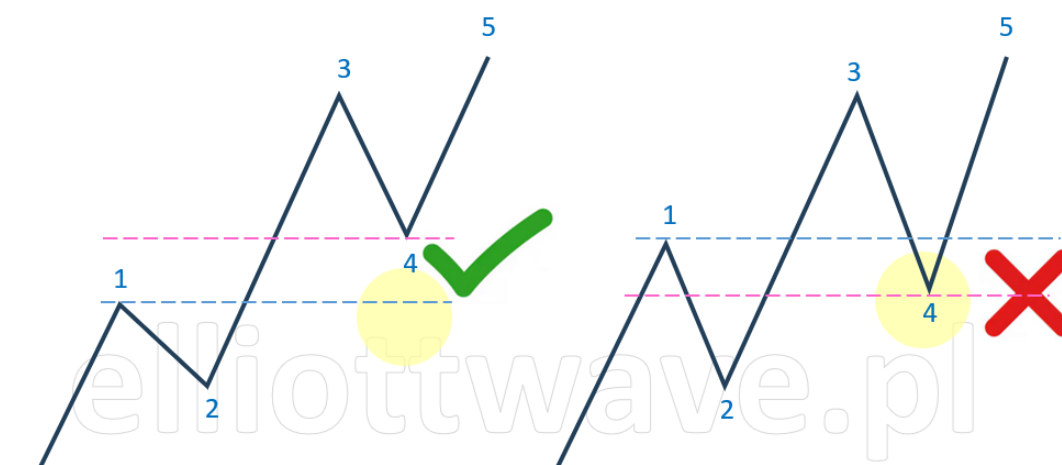
Ilustracja wybranych Reguł dla Impulsu:

Rysunek 4.2 – Fala 2 nie może spaść poniżej początku fali 1

Rysunek 4.3 – Fala 3 nie może być najkrótsza spośród fal 1,3,5

Rysunek 4.4 – Koniec fali 4 nie może wejść w obszar fali 1

Najważniejsze Wskazówki

- Fala 3 zwykle charakteryzuje się najwyższym wolumenem i największą dynamiką ruchu. Jeśli Twoja „fala 3” jest słaba i nie odróżnia się od fal 1 i 5, często oznacza to, że liczysz nie impuls, tylko fragment korekty albo strukturę diagonalną.

Uwaga: Na rynkach towarowych i krypto-walutowych dosyć często najwyższym wolumenem i dynamiką charakteryzuje się nie fala 3 ale fala 5.

- Fala 5 często kończy się w obszarze dywergencji wskaźników technicznych (np. RSI lub MACD), co może sygnalizować wyczerpanie trendu i zbliżającą się korektę.
- W impulsie wzrostowym zakończenie fali 4 znajduje się powyżej zakończenia fali 1. Jeżeli widzisz zachodzenie fali 4 na obszar fali 1, potraktuj to jako silny sygnał, że analizowany układ może nie być impulsem (np. może być diagonalną albo korektą złożoną).

Miejsca występowania w cyklu fal Elliotta

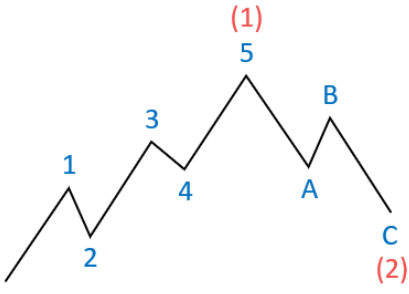
	<p>UMIEJSCOWIENIE W CYKLU FAL ELLIOTTA:</p> <p>Fale 1, 3, 5 w Impulsie Fale 1, 3, 5 w Diagonalnej Początkowej Fale A, C w Zygzaku Fala C w korekcie Płaskiej</p>
---	---

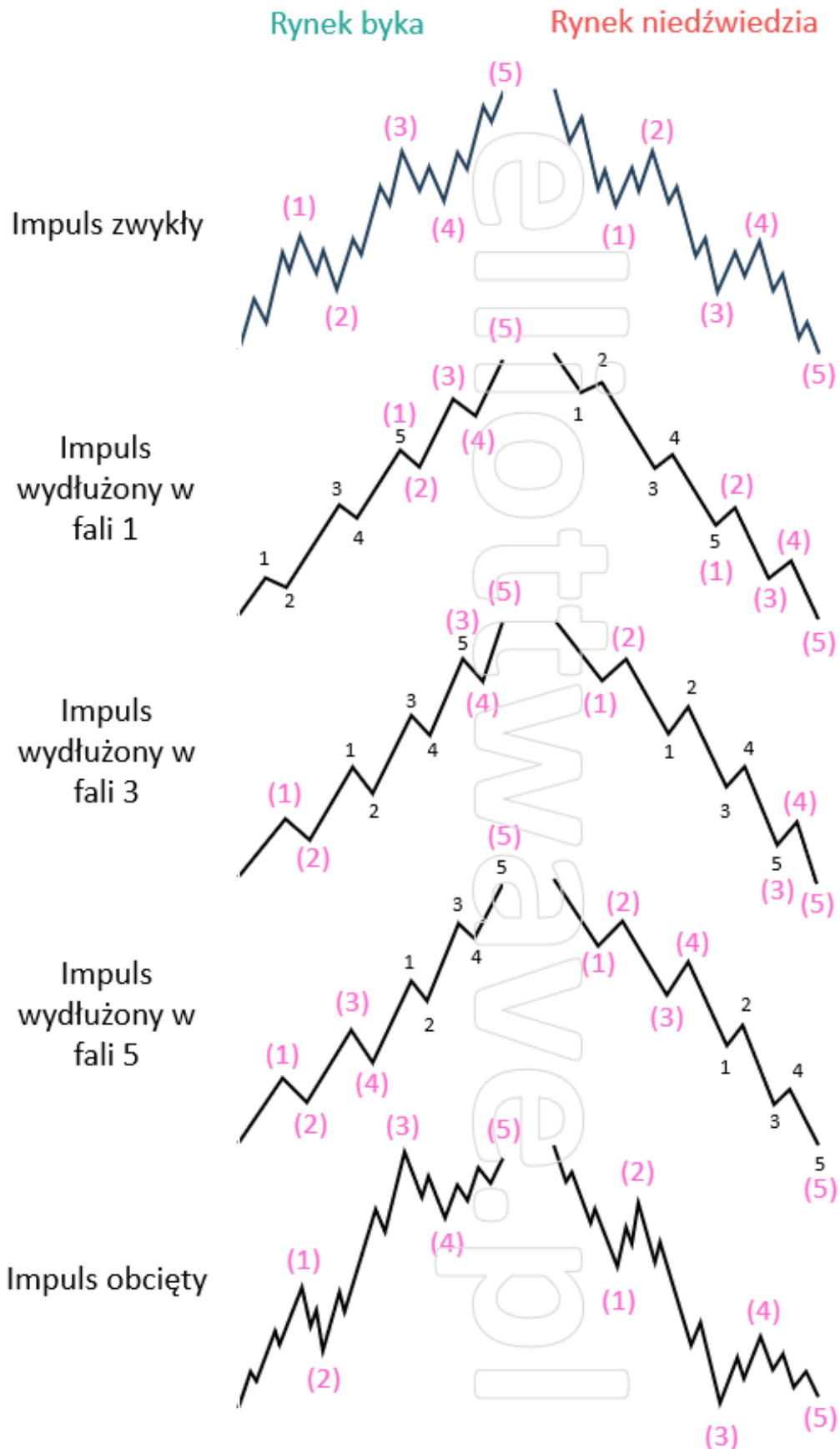
Tabela 4.2 – Występowanie fal Impulsu w cyklu fal Elliotta

Relacje Fibonacciego

Wartości relacji Fibonacciego zależą od wariantu danej struktury i zostały szczegółowo zestawione w Części 2 (rozdział „Tabele i Statystyki”).

W Części 1 traktuj „Fibo” jako narzędzie pomocnicze do oceny typowości układu, a nie jako kryterium, które „definiuje” daną strukturę.

Najważniejsze warianty Impulsu

Rysunek 4.5 – Impuls i jego wariacje

Przypadek załamania Impulsu [Truncation].

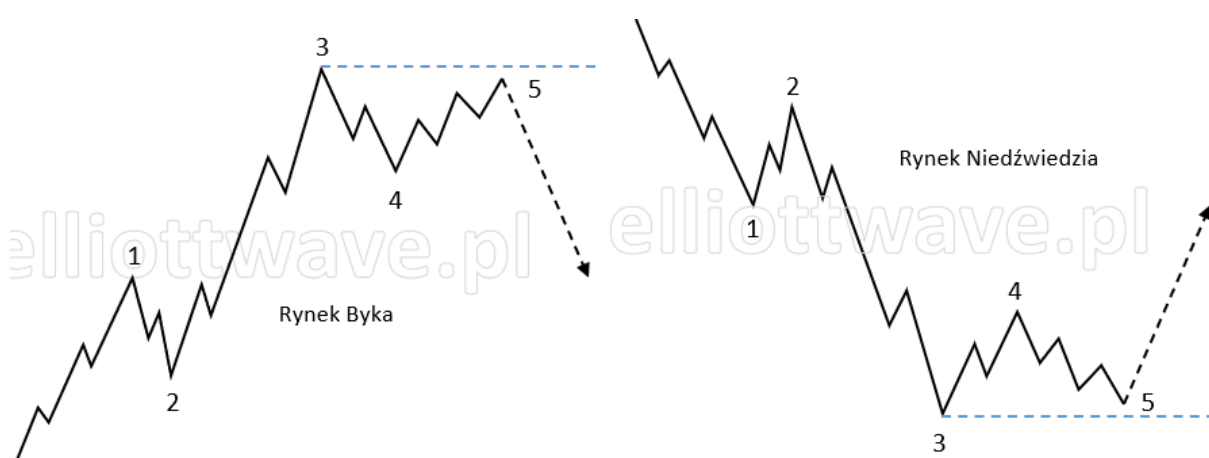
Zjawisko załamania się piątej fali (ang. *Truncation* lub *Truncated 5th*), znane też jako "obcięta piątka", występuje w strukturze impulsu, gdy **fala 5 nie jest w stanie przebić** szczytu (w trendzie wzrostowym) lub dołka (w trendzie spadkowym) wyznaczonego przez falę 3.

Jest to sytuacja wyjątkowa, która świadczy o wyczerpaniu siły trendu głównego i narastającej presji strony przeciwnej, zanim jeszcze formalnie zakończy się struktura impulsowa.

Kluczowe cechy "obciętej piątki":

1. Struktura wewnętrzna: Fala 5 musi posiadać pełną strukturę 5-falową niższego rzędu. To odróżnia ją od sytuacji, w której fala 5 po prostu jeszcze się nie zakończyła.
2. Warunek konieczny: Obcięcie występuje najczęściej po bardzo silnej fali 3. Jeśli "trójka" była dynamiczna i wydłużona, rynek może być tak "zmęczony", że bykom (lub niedźwiedziom) brakuje siły na ustanowienie nowego ekstremum w fali 5.
3. Wymowa: Jest to silny sygnał słabości dotychczasowego trendu. Często zapowiada gwałtowne odwrócenie, ponieważ rynek pokazuje, że impet wygaś wcześniej, niż zakłada klasyczna teoria (gdzie 5 wybija szczyt 3).

W praktyce tradingowej rozpoznanie *Truncated 5th* jest trudne w czasie rzeczywistym i często wymaga potwierdzenia przez złamanie linii trendu lub dywergencję na wskaźnikach, o czym będziemy mówić w Części 2.

Rysunek 4.6 - Schemat załamania Impulsu na rynku byka i niedźwiedzia

Przykłady Impulsu na wykresach

Wykres 4.1 – Złoto 1T. Przykład Impulsów różnego rzędu w trendzie wzrostowym (w tym wydłużona fala Główna ③).

Wykres 4.2 – USD Index 1T. Przykład impulsu spadkowego w fali Cykl c

Wykres 4.3 – DJI Index 1D. Przykład impulsu w fali Minor 3 z wydłużoną falą pierwszą Minuta (i).

Wykres 4.4 - EURUSD 1T. Przykład Impulsu z wydłużoną falą Pośrednią (3)

Wykres 4.5 – SSMI 2T. Przykład impulsu obciętego w fali Cykl I (obcięta fala Główna ⑤)

10. Klasyfikacja Fal Elliotta

W serii „iRek o falach Elliotta” używam głównie podziału: **fale motywacyjne** i **fale korekcyjne**; inne nazwy spotykane w literaturze traktuj jako synonimy.

Celem klasyfikacji fal nie jest „zgadywanie przyszłości”, tylko **porządkowanie analizy**. Gdy umiesz rozpoznać, czy rynek tworzy strukturę motywacyjną czy korekcyjną oraz jaki typ korekty dominuje, łatwiej budować **spójne scenariusze** i unikać przypadkowego etykietowania. W Części 1 skupiamy się na poprawnym rozpoznaniu struktur; zastosowanie tego w decyzjach tradingowych rozwijam w kolejnych częściach serii.

Zastosowanie klasyfikacji w praktyce

Przedstawiona klasyfikacja pomaga traderom w:

1. **Rozpoznawaniu struktur falowych** – zrozumienie podziału na proste i złożone fale ułatwia identyfikację bieżącej struktury rynku.
2. **Prognozowaniu ruchów cenowych** – znajomość wariacji formacji, takich jak wydłużone fale impulsowe lub różne odmiany korekt, pozwala przewidywać zasięg i czas trwania ruchów cenowych.
3. **Skutecznym planowaniu strategii** – analiza wzorców fal umożliwia lepsze planowanie punktów wejścia i wyjścia z rynku, minimalizując ryzyko błędnych decyzji.

Szczegółowa klasyfikacja fal

W poniższej tabeli przedstawiono **formacje wzorcowe** oraz ich najczęściej występujące **wariacje**. Tabela systematyzuje podział fal na impulsy oraz korekty, uwzględniając stopień ich złożoności.

Poniższe zestawienie pokazuje **typowe** przypisania struktur do fal; wyjątki istnieją, ale na tym etapie ważniejsze jest utrzymanie porządku i czytelności oznaczeń niż „szukanie rzadkich przypadków”.

Rodzaje	Złożoność	Kształty	Formacje Wzorcowe	Wariacje
Impulsy	Proste	Piątka	Impuls (12345)	Zwykły
				Z wydłużoną falą 1
				Z wydłużoną falą 3
		Diagonalna Początkowa (12345)	Zbieżna	
			Rozbieżna	
			Diagonalna Końcowa (12345)	Zbieżna
Rozbieżna				
Korekty	Proste	Trójka	Zygzak (ABC)	Zwykły A=C
				Wydłużony A>C
		Trójkąt	Trójkąt (ABCDE)	Obcięty C>A
				Pędzący A>C i B>C
		Trójkąt	Trójkąt (ABCDE)	Regularna
				Nieregularna
	Złożone	Podwójne	Podwójny Zygzak (WXY)	Pędząca
				Podwójna Trójkąt* (WXY)
		Potrójne	Potrójny Zygzak (WXYXZ)	Zygzak X Zygzak
				Płaska X Płaska
				Płaska X Trójkąt
				Zygzak X Płaska
				Zygzak X Trójkąt
Złożone	Potrójne	Potrójna Trójkąt* (WXYXZ)	Zygzak X Zygzak X Zygzak	
			Płaska X Płaska X Płaska	
			Płaska X Płaska X Trójkąt	
			Płaska X Płaska X Zygzak	
			Zygzak X Płaska X Płaska	
			Zygzak X Płaska X Trójkąt	
			Zygzak X Trójkąt X Płaska	
			Płaska X Trójkąt X Zygzak	
Płaska X Trójkąt X Płaska				

* w formacjach Podwójna i Potrójna Trójkąt dopuszcza się traktowanie korekty Trójkąt jako Trójki (mimo, że Trójkąt składa się z pięciu, a nie trzech pod-fal)

uwaga: w zestawieniu nie wyczerpano wszystkich wariacji formacji wzorcowych, podano te najczęstsze

Tabela 10.1 - Klasyfikacja fal Elliotta (opracowanie własne)

12. Osobowość fal Elliotta

12.1 Emocje tłumu jako narzędzie wpływu „smart money”

W tym rozdziale skupimy się na tym, **co dzieje się w tłumie inwestorów** w poszczególnych falach cyklu Elliotta: jakie emocje dominują, jak zmienia się percepcja ryzyka i dlaczego rynek w kolejnych fazach „zachowuje się inaczej”. Nie chodzi o psychologię akademicką, tylko o praktyczny opis: **kto w danym momencie ma przewagę** — niepewni czy przekonani, spóźnieni czy wyprzedzający, panikujący czy cierpliwi.

Skąd mam wiedzieć, jakie są emocje tłumu?

To częsta wątpliwość początkujących: „nie widzę przecież co dzieje się w głowach innych inwestorów”. W praktyce nie musisz tego widzieć — emocje tłumu zostawiają ślad w zachowaniu rynku.

Można powiedzieć, że rynek „mówi” emocjami, językiem ceny: gdy rośnie strach, rośnie pośpiech i nerwowość, a gdy rośnie pewność, ruch staje się bardziej uporządkowany. Nie próbujesz więc zgadywać nastroju, tylko odczytujesz go z powtarzalnych objawów.

Najpewniejszym źródłem jest sama cena: tempo ruchu, głębokość cofnięć, czas trwania i to, czy rynek porusza się płynnie, czy „szarpie”. Gdy dominuje niepewność, ruchy są często poszarpane, korekty głębsze, a wybicia krótkotrwałe. Gdy rośnie przekonanie, ruch staje się kierunkowy, a korekty są płytsze i szybciej wykupywane.

Pomocniczo możesz obserwować tło informacyjne i nastroje: nagłówki, komentarze, dominujące narracje („to już koniec” vs „tym razem będzie inaczej”), a także proste wskaźniki nastroju dostępne publicznie (np. indeksy typu fear & greed). Traktuj je jednak jako kontekst, nie dowód.

W tej książce emocje tłumu odczytujemy przede wszystkim po tym, **jak rynek się porusza**, a dopiero potem po tym, co o nim mówią.

Psychologia tłumu a „smart money” – to nie konflikt

Często słyszę się zarzut: „o ruchu ceny nie decyduje psychologia tłumu, tylko decyzje smart money”. W praktyce te perspektywy opisują różne elementy tego samego zjawiska. Dużi gracze mogą inicjować ruchy i zarządzać pozycjami w sposób bardziej świadomy, ale żeby realnie przesunąć cenę, potrzebują płynności — czyli drugiej strony transakcji. Ta „druga strona” to bardzo często zlecenia tłumu: spóźnione wejścia, paniczne wyjścia i automatyczne stop-lossy.

Dlatego smart money rzadko działają w próżni — ich przewaga polega m.in. na tym, że potrafią wykorzystać przewidywalne reakcje większości uczestników rynku. Z perspektywy wykresu nie widzisz planu dużych graczy, ale widzisz efekt: gdzie rynek „wchłania” zlecenia, gdzie przyspiesza i gdzie nagle brakuje paliwa. Tę płynność najczęściej tworzy zachowanie wielu uczestników: pośpiech, FOMO, panika, realizacja stop-lossów, obrona poziomów i kapitulacja. Nawet jeśli impuls startuje „od dużych”, jego zasięg zależy od tego, jak zareaguje tłum.

Warto jednak pamiętać, że „psychologia tłumu” to ważne i potężne narzędzie wpływu, ale nie jedyne: duzi gracze mają też przewagę w dostępie do płynności i egzekucji zleceń, potrafią dzielić transakcje na pakiety, wykorzystują arbitraż i hedging, a w niektórych segmentach rynku działają w oparciu o modele mikrostruktury (np. zachowanie zleceń, spread, głębokość rynku).

Dla indywidualnego inwestora najważniejsze jest to, że nie musi znać intencji „smart money”. Może obserwować ślad działania rynku jako całości: dynamikę ruchu, charakter korekt, zachowanie przy poziomach i momenty euforii lub kapitulacji.

W kolejnym rozdziale zobaczysz, jak te mechanizmy przekładają się na konkret: jak „stan tłumu” zostawia ślad w dynamice i geometrii ruchu ceny.

15. Koncepcja Ramek Struktur Falowych (RSF)

15.1 RSF – Twój „Symulator Lotu”

Zanim pilot usiądzie za sterami prawdziwego samolotu pasażerskiego, spędza setki godzin w symulatorze. Dlaczego? Ponieważ symulator pozwala skupić się na procedurach, zrozumieć reakcje maszyny i wyćwiczyć odruchy w bezpiecznych, kontrolowanych warunkach, bez ryzyka katastrofy.

Koncepcja RSF (Ramki Struktur Falowych) to właśnie taki symulator dla Elliottczyka.

W Teorii Fal Elliotta największą barierą nie jest brak wiedzy o regułach, ale moment, w którym musisz przenieść tę wiedzę na rzeczywisty wykres. Ten „skok na głęboką wodę” dla wielu osób kończy się paraliżem analitycznym. RSF powstało po to, aby tę barierę obniżyć.

Czym jest RSF?

To etap pośredni. Trening praktyczny zawieszony pomiędzy suchą teorią a chaosem realnego rynku. Ćwiczymy tutaj na specjalnie przygotowanych wykresach liniowych, które celowo redukują szum informacyjny, byś mógł skupić się wyłącznie na **strukturze i hierarchii**.

RSF uczy Cię:

- Rozpoznawania struktur bazowych (klocków).
- Składania ich w logiczne zestawy (złożenia).
- Utrzymania spójnego stopnia fali (by nie mieszać „dużego z małym”).
- Poprawnej notacji (oznaczania punktów zwrotnych bez zgadywania).
- Myślenia scenariuszowego (co musi się stać, by Twoja analiza była ważna).

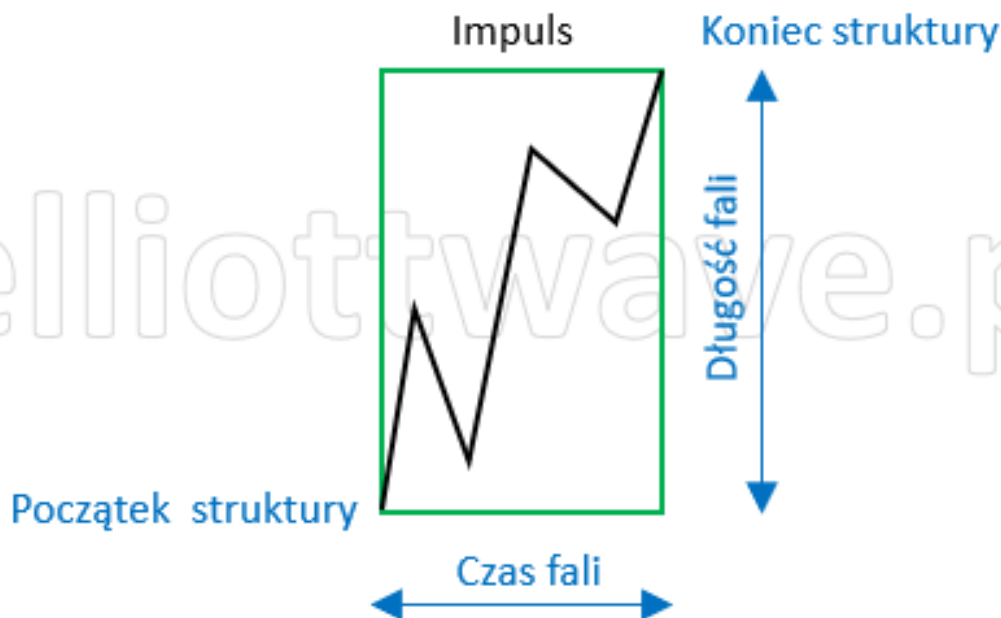
15.3 Anatomia Ramki: Cena i Czas

W klasycznym tradingu najczęściej skupiamy się na cenie. Pytamy: „Jak wysoko zajdzie kurs?” albo „Gdzie postawić Stop Loss?”. Jednak Teoria Fal Elliotta uczy nas czegoś więcej – każda struktura rynkowa potrzebuje nie tylko **ceny**, ale i **czasu**, aby w pełni się rozwinąć.

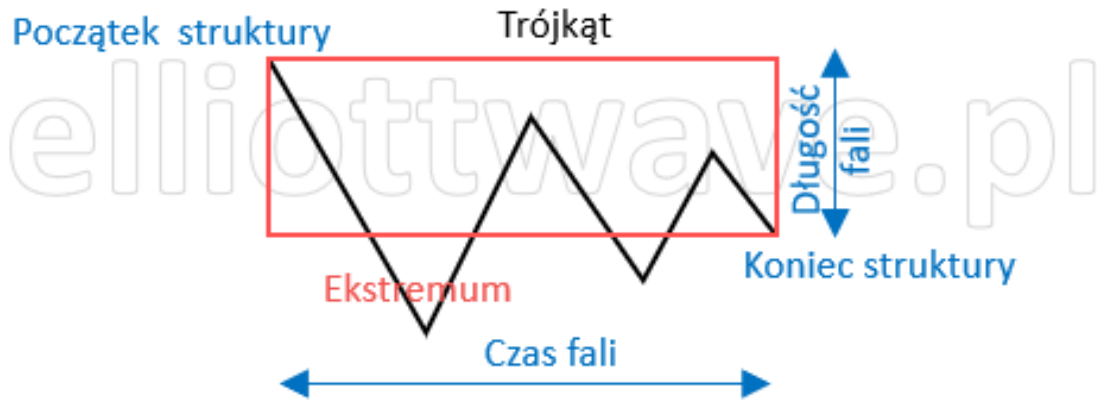
W koncepcji RSF przestajemy rysować tylko linie. Zaczynamy rysować prostokąty, które nazywamy **Ramkami**. Ramka to „pojemnik”, w którym zamykamy energię rynku potrzebną do zbudowania konkretnej fali.

Każda ramka ma dwa kluczowe wymiary:

1. **Wysokość (Oś Ceny):** To pionowy zasięg ramki. Pokazuje nam, w jakim przedziale cenowym poruszała się dana struktura – od jej absolutnego początku do końca.
2. **Szerokość (Oś Czasu):** To poziomy zasięg ramki. Pokazuje, jak długo trwała budowa danej struktury.

Rysunek 15.5 - RSF dla Struktury Bazowej (Impuls)

Rysunek 15.6 - RSF dla Struktury Bazowej (Trójkąt)

Dlaczego to jest ważne? Dzięki ramkom od razu widzisz proporcje. Jeśli korekta (czerwona ramka) trwa dwa razy dłużej niż impuls (zielona ramka), to Twoje „oko” zaczyna rejestrować, że te dwa elementy mogą należeć do tego samego stopnia fali. Jeśli natomiast korekta trwa ułamek sekundy w porównaniu do impulsu, ramka podpowie Ci, że to prawdopodobnie tylko mała składowa wewnątrz większego ruchu.

Zapamiętaj: Ramka nie jest ozdobą. To **obszar ważności** danej struktury. Dopóki wykres „mieje” cenę wewnątrz ramki, wiemy, że struktura wciąż powstaje. Dopiero wyjście poza ramkę (w górę, w dół lub w bok) daje nam sygnał, że rynek prawdopodobnie zaczął budować coś nowego.

*Poćwicz na symulatorze RSF,
może później przeżyjesz na rynku*

15.6 Procedura RSF: 4 kroki od chaosu do scenariusza

Skoro wiemy już, że RSF to Twój „symulator”, spójrzmy na algorytm pracy, który będziesz stosować w każdym zadaniu. Poniższe cztery kroki pozwolą Ci zachować dyscyplinę i uniknąć błędu dorysowywania fal tam, gdzie ich nie ma.

Zwróć uwagę: na następnych wykresach pojedyncze sąsiadujące ramki RSF obejmują struktury tego samego stopnia fal Elliotta. Wewnątrz ramki zielonej i czerwonej oznaczamy fale o stopień niżej, a wewnątrz ramki różowej o stopień i dwa stopnie niżej. W niektórych przypadkach w przypadku ramek zielonych i czerwonych (np. przy wariacji Impulsu w postaci wydłużenia w fali 3) dopuszczalne jest oznaczanie o dwa stopnie niżej. Tak samo jest w późniejszych ćwiczeniach.

Krok 1: Obserwacja (Skanowanie schematu)

Zaczynasz od analizy przygotowanego wykresu liniowego. Na tym etapie nie szukasz jeszcze konkretnych fal, ale skupiasz się na rytmie wykresu. Twoim zadaniem jest zidentyfikowanie wyraźnych punktów zwrotnych, które dzielą wykres na logiczne odcinki (struktury). Szukasz odpowiedzi na pytanie: gdzie dany ruch się zaczął, a gdzie faktycznie dobiegł końca? To moment budowania „mapy drogowej” dla Twoich przyszłych ramek.

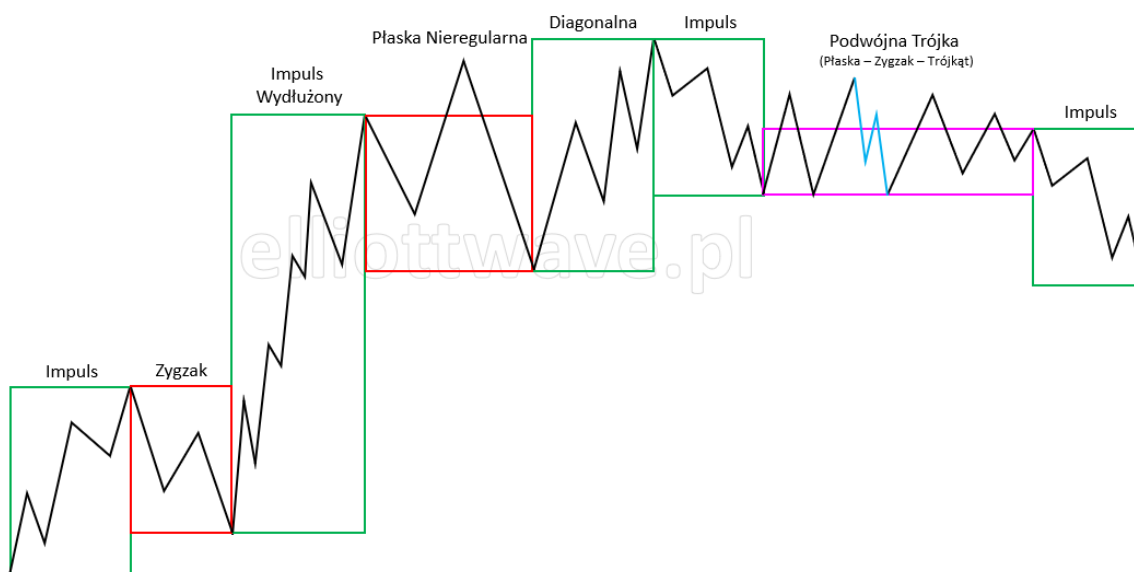
Rysunek 15.11 - Krok 1 – Ćwiczeniowy wykres liniowy

Krok 2: Ramkowanie (Dobór kolorów)

Na wyodrębnione odcinki nakładasz kolorowe ramki RSF. Pamiętaj o żelaznej zasadzie: każdą ramkę rozciągasz od punktu startu struktury do jej punktu końcowego.

Wybierasz kolor **zielony** dla akcji, **czerwony** dla odpoczynku lub **różowy**, gdy chcesz objąć nadrzędnym „pudełkiem” całe złożenie kilku struktur.

Na tym etapie ustalasz hierarchię: sąsiadujące ze sobą ramki muszą reprezentować ten sam stopień fali.

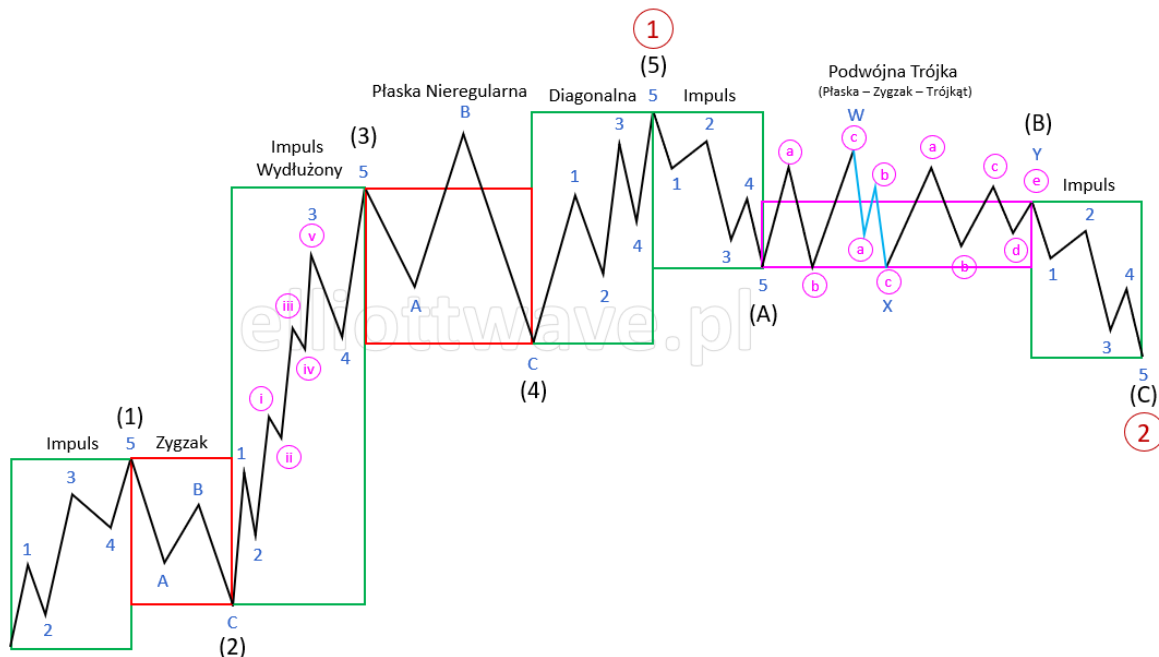

Rysunek 15.12 - Krok 2 – Naniesienie RSF na wykres

Krok 3: Oznaczanie (Dyscyplina stopni)

Wewnątrz ramek nanosisz oznaczenia (1-2-3-4-5 lub A-B-C), stosując precyzyjną hierarchię stopni:

- **W ramkach zielonych i czerwonych:** oznaczamy fale o jeden stopień niżej niż sama ramka. Wyjątkiem są sytuacje szczególne (np. wydłużenie w fali 3 impulsu), gdzie dopuszczalne jest zejście o dwa stopnie niżej.
- **W ramkach różowych:** oznaczamy strukturę o jeden stopień niżej (dla mniejszych ramek składowych – „dzieci”) oraz o dwa stopnie niżej dla fal wewnątrz tych mniejszych ramek („wnuków”).

Rysunek 15.13 - Krok 3 - Wewnętrzne i zewnętrzne oznaczenie RSF

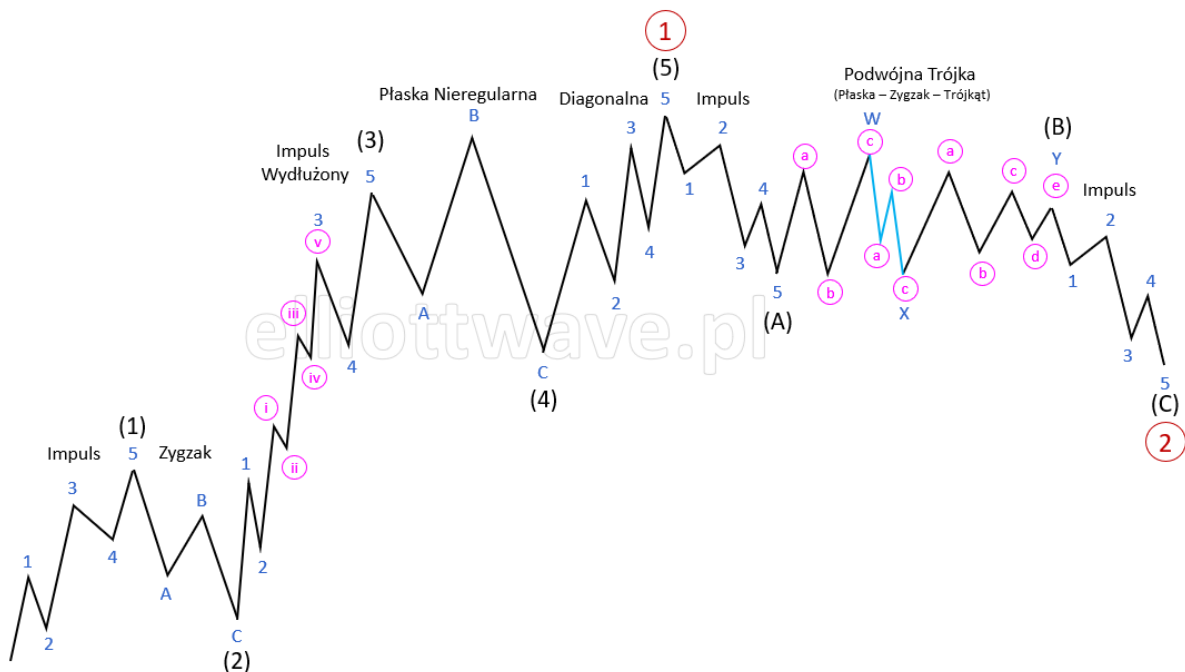
Krok 4: Weryfikacja (Czysty zapis)

Gdy opis jest gotowy, dokonujesz mentalnego (lub technicznego) usunięcia ramek.

Sprawdzasz, czy Twoje oznaczenia „bronią się” samodzielnie i czy punkty zwrotne są wyznaczone logicznie.

To etap, w którym uczysz się widzieć strukturę tam, gdzie inni widzą tylko chaos.

Jeśli po zabraniu „rusztowania” w postaci ramek, Twój opis falowy jest spójny, czytelny i zgodny z regułami dla fal Elliotta oznacza to, że poprawnie wykonałeś zadanie na symulatorze.

Rysunek 15.14 - Krok 4 – Usunięcie RSF. Prawidłowo oznaczone fale Elliotta

Dalej pokazano jak ćwiczyć praktyczne działanie RSF na wykresach liniowych oraz jak należy robić kolejne przekształcenia, aż do uzyskania prawidłowego oznaczenia fal zgodnie z regułami fal Elliotta.

16. Trening RSF: jak ćwiczyć, żeby robić postępy

Wiesz już, czym są Ramki Struktur Falowych i jakie zasady nimi rządzą. Teraz czas na najważniejszą część: trening. Pamiętaj, że w RSF nie chodzi o to, by „rozwiązać zadanie”, ale by wypracować u siebie **automatyzm widzenia struktur**.

16.1.1 Procedura ćwiczeń: 4 kroki

Każde ćwiczenie wykonuj zawsze tak samo. Nie improwizuj – tu liczy się powtarzalność procesu.

1. **Przeanalizuj schemat:** zobacz ogólny kierunek ruchu i spróbuj „na oko” rozpoznać, jakie struktury mogą tu występować.
2. **Zaznacz Ramki Struktur Falowych (RSF):** najpierw ramki podstawowe (zielone/czerwone), a w złożeniach dołóż ramkę różową.
3. **Oznacz fale:** wpisz etykiety fal **wewnątrz ramek** oraz – jeśli to potrzebne – **na zewnątrz ramek** (kontekst stopnia wyższego).
4. **Usuń ramki i sprawdź czy oznaczenia „trzymają się same”:** jeśli po usunięciu ramek oznaczenie jest nadal czytelne i logiczne, znaczy że ramki spełniły swoją rolę. Jeśli nie – wróć do kroku 1.

16.1.2 Warsztat: jak się przygotować

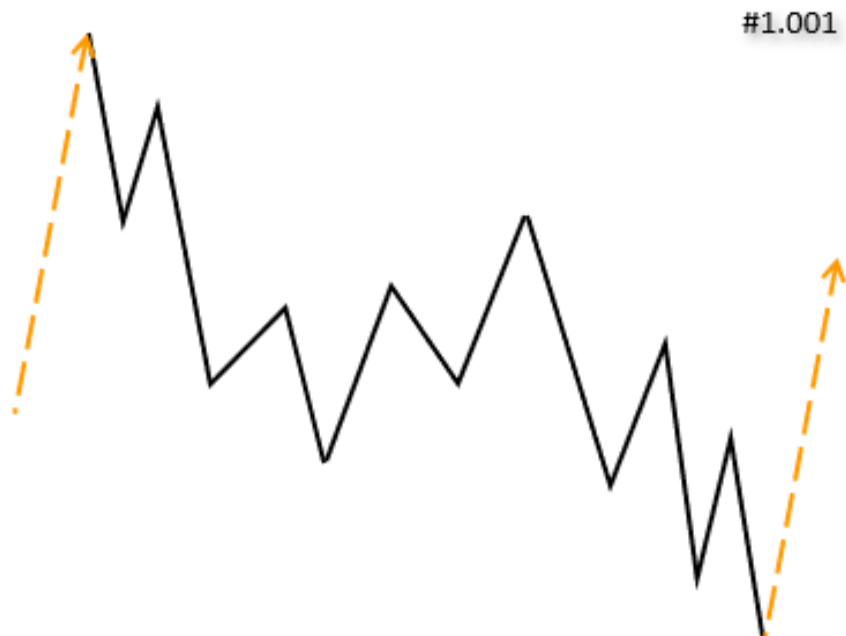
Zanim przejdziesz do rozdziału z zadaniami, musisz przygotować swoje narzędzia. Choć żyjemy w świecie cyfrowym, w procesie nauki fal Elliotta nic nie zastąpi połączenia „oko-ręka”.

- **Ręczna robota:** Jeśli to możliwe, wydrukuj arkusze zadań. Fizyczne rysowanie ramek ołówkiem lub kolorowymi cienkopisami buduje silniejszą pamięć mięśniową i zmusza do większej precyzji myślenia.
- **Trzy kolory:** Przygotuj przybory w trzech kolorach: **zielonym**, **czerwonym** i **różowym**. To Twój kod nawigacyjny, który stanie się Twoim drugim językiem.
- **Tablet graficzny:** Jeśli wolisz pracę cyfrową, użyj tabletu z rysikiem. Ważne, byś to Ty fizycznie kreślił linie startu i końca struktury, a nie polegał na automatycznych narzędziach platform transakcyjnych.

17. Ćwiczenia: ZADANIA

POZIOM 1

Zadanie 1.001

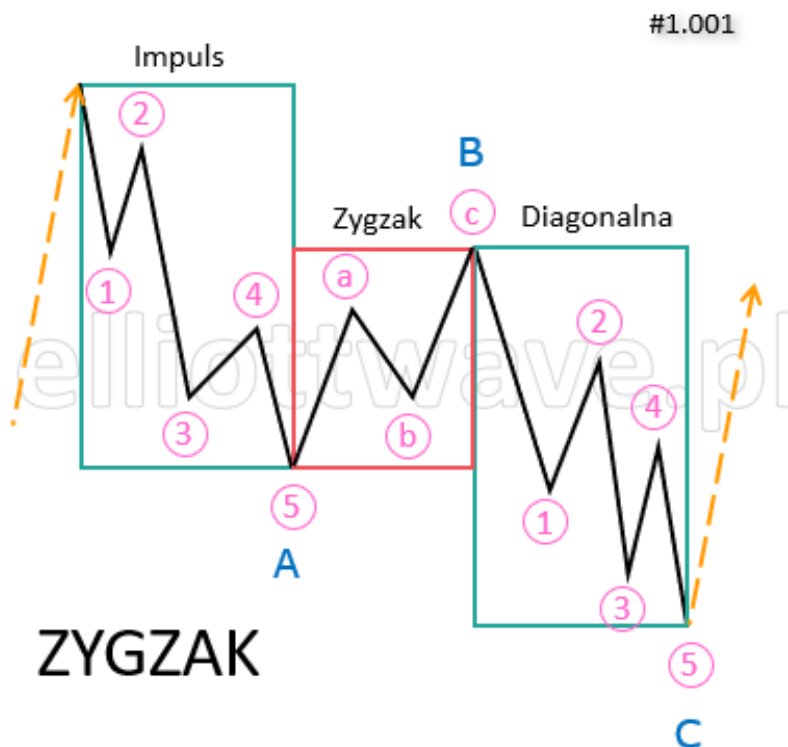
Zadanie 1.002

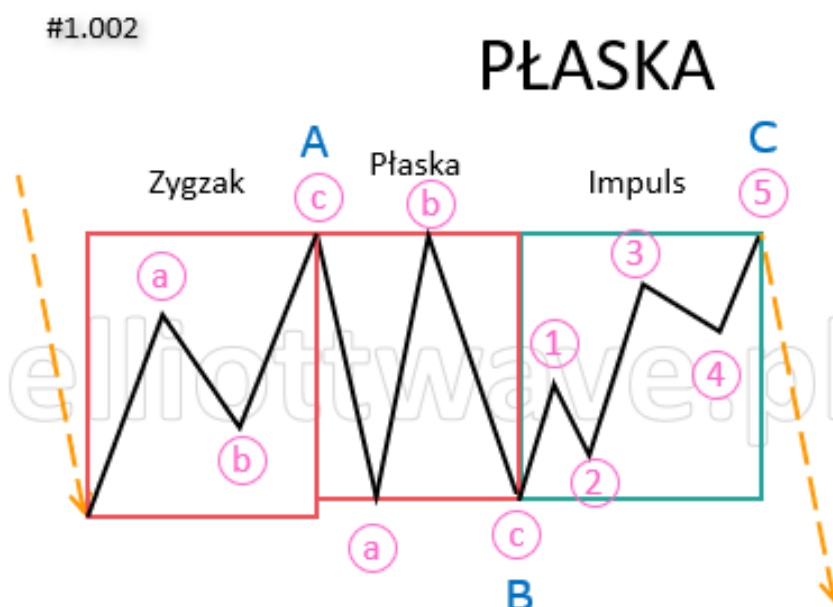
18. Ćwiczenia: ODPOWIEDZI

POZIOM 1

Odpowiedź do zadania 1.001

Odpowiedź do zadania 1.002

19. Co dalej po Części 1 serii

19.1 Co już umiesz (i to jest ważniejsze niż myślisz)

Na tym etapie masz już coś znacznie ważniejszego niż znajomość definicji: masz **ramę myślenia**, dzięki której możesz zacząć samodzielnie porządkować rynek.

Część 1 była treningiem dwóch kompetencji, bez których Elliott na wykresie zamienia się w zgadywaną:

1. **rozpoznawania struktur,**
2. **składania ich w większe układy.**

Jeżeli wykonałeś ćwiczenia i potraktowałeś RSF jako metodę pracy, powinieneś umieć:

- rozpoznawać podstawowe struktury falowe i ich warianty,
- rozróżniać, czy rynek jest w fazie motywacyjnej czy korekcyjnej,
- widzieć korekty jako konstrukcje z „klocków”, a nie jako chaotyczne szumy,
- utrzymywać porządek analizy: najpierw struktura, potem etykieta.

To nie jest jeszcze „trading”. To fundament, bez którego trading z Elliott’em zwykle kończy się tym samym: dopasowywaniem oznaczeń do emocji i aktualnej tezy.

19.2 Po czym poznasz, że jesteś gotowy na kolejny etap

W praktyce „gotowość” do przejścia do Części 2 można sprawdzić prosto. Jeśli:

- potrafisz spojrzeć na wykres liniowy i w miarę konsekwentnie rozpoznać, czy rynek układa impuls czy korektę,
- potrafisz nazwać strukturę (np. zygzak / płaska / trójkąt / diagonalna / impuls) zanim zaczniesz ją oznaczać stopniami,
- i potrafisz obronić swoją interpretację argumentem strukturalnym (a nie „bo tak mi pasuje”),

to masz fundament, na którym narzędzia z Części 2 zaczną działać jak dźwignia.

Jeżeli natomiast nadal często „gubisz się” w tym, co jest czym, to nie jest porażka – to sygnał, że warto jeszcze raz przejść ćwiczenia RSF, bo to one budują powtarzalność.

Warunek przejścia do Części 2:

- ✓ Rozpoznaję strukturę zanim oznaczę falę.
- ✓ Umieszczam ją w kontekście (impuls/korekta).
- ✓ Potrafię wskazać, z jakich „klocków” zbudowana jest korekta.

19.3 Dlaczego startujemy od wykresu liniowego

To celowe i praktyczne. Wykres świecowy jest świetny do tradingu, ale na etapie nauki struktur potrafi przeszkadzać:

- świecek dodają szum i detale, które kuszą, żeby „liczyć wszystko”,
- łatwo wtedy pomylić lokalne fluktuacje z istotną strukturą,
- a w konsekwencji zbyt wcześnie przechodzisz do targetów i decyzji, nie mając stabilnej bazy.

Wykres liniowy jest jak „model” struktury: upraszcza obraz rynku do tego, co najważniejsze – do przebiegu ceny. Dzięki temu szybciej uczysz się rozpoznawać to, co ma znaczenie strukturalne.

Część 1 to etap, na którym budowałeś rozumienie złożoności struktur. Część 2 będzie etapem, na którym zrobisz krok dalej: oznaczanie struktur na realnym wykresie

19.4 Część 2: narzędzia, targety, realne oznaczanie fal

Największa zmiana między Częścią 1 a Częścią 2 polega na tym, że zaczynasz pracować z realnym wykresem świecowym i uczysz się procedury, która ma dwa cele:

6.42.000

ISBN: 978-83-964182-4-1

© 2026 Ireneusz Szumiło

Wszelkie prawa zastrzeżone

Niniejsza książka cyfrowa, zarówno w całości jak i w części, nie może być używana lub powielana w jakiegokolwiek formie ani w jakikolwiek sposób bez pisemnej zgody wydawcy i/lub właściciela praw autorskich.

Projekt książki, zdjęcia, wydanie i dystrybucja – Activus.

Wykresy sporządzono przy pomocy platformy analitycznej Tradingview.

Wydanie drugie poprawione i uzupełnione, Wrocław 2026

IREKOD: IOFE1x020326

*Do zobaczenia w Części 2
serii: iRek o falach Elliotta*